

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ · ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 27^{ον} | ΑΘΗΝΑΙ |—15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1913 | ΑΡΙΘΜΟΣ 1043

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

"Αν και ἡ Ἄρτεμις, θεότης γυναικεία ἐλάμβανεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν πόλεμον και ἡ Ἄθηνᾶ ἔχει ἴδιον πολεμικὸν χαρακτηρισμὸν μὲ τὸ κράνος εἰς τὴν κεφαλὴν και τὸ δόρυ εἰς τὸ χέρι, ἂν και τόσο εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὅσον και εἰς τὰς νεωτέρας ἐποχὰς πολλαὶ γυναῖκες ἔλαβον μέρος εἰς τοὺς πολέμους, ὅμως τὰ κοινωνικὰ ἔθιμα και οἱ στρατιωτικοὶ ὀργανισμοὶ ἀποκρούου τὴν συμμετοχὴν τῶν γυναικῶν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐνεργείας.

Ἡ ἐποχὴ τῶν Ἀμαζόνων, μ' ὅλας τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις τῶν σημερινῶν γυναικῶν, ἐπέρασεν. Ἡ γυναῖκα ἄλλως τε δὲν ἐπλάσθη διὰ νὰ χύνη αἶμα. Καὶ χωρὶς τὰς εἰρηνικὰς γυναῖκας ποὺ ἔχουν ἀφιερῶσει τὴν ζωὴν των εἰς προπαγάνδαν συστηματικὴν κατὰ τοῦ πολέμου, εἶναι ζήτημα ἂν και ἡ κατὰ τύπου εἰρηνικὴ συνέλευσις τῆς Χάγης θὰ ἐγένετο ποτέ. Βεβαίως ὑπάρχουν και αἰμοχαρεῖς γυναῖκες, ἀλλὰ μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα.

Εἰς τοὺς δύο μας πολέμους ἐκτὸς ἀπὸ τὰς γυναικας τοῦ Σουλίου και τῆς Χειμάρρας, τελευταῖον δὲ και ἀπὸ τὰς ἄλλας Ἡπειρωτικὰς πόλεις ποὺ μας διεκδικεῖ ἡ Ἀλβανία μόνον μία ἡ δύο γυναῖκες ἐπολέμησαν. Αἱ Ἡπειρωτίσσαι, φοβούμεναι ὅτι οἱ ἄνδρες των δὲν εἶναι ἀρκετοὶ εἰς ἀριθμὸν διὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὰς χώρας των, γυμνάζονται διὰ νὰ φυλάξουν

τοὺς βωμοὺς και τὰς ἐστίαις των ἀπὸ τοὺς ἀγρίους κατακτητὰς.

Ἐχομεν ὅμως τὰς εἰρηνικὰς γυναῖκας τοῦ πολέμου, τὰς ἀφανεῖς ἡρώιδας αἱ ὁποῖαι κατὰ τοὺς δέκα αὐτοὺς συνεχεῖς μῆνας, εἴτε παρακολουθοῦσαι τὸν ἀγωνιζόμενον στρατὸν μας ὡς ἀδελφαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἴτε ἐργαζόμεναι εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῶν διαφόρων πόλεων προσέφεραν μεγάλας και πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα δυστυχῶς δὲν εἶναι ἀκόμη διοργανωμένα σωματεῖα κυρίων συστηματικῶς καταρτιζομένων διὰ τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου. Δὲν ὑπάρχουν σχολεῖα νοσηλείας ἐκτὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον αἱ ἀδελφαὶ προσέρχονται ἐπαγγελματικῶς μᾶλλον, και ὅπου ἀσκοῦνται ἀσυγκρίτως καλλίτερον παρὰ εἰς κάθε ἄλλο μέρος. Βεβαίως και ἡ ἐργασία τῆς Πολυκλινικῆς πέρυσι χρησιμοποιήσασα ἄλλης τάξεως και μορφώσεως κυρίας ἔδωκε ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ δώσῃ εἰς τόσο μικρὸν σχετικῶς διάστημα. Καὶ τὰ μαθήματα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων μετὰ τῶν τῆς Ὑγιεινῆς και νοσηλείας τῆς Ἐνώσεως και τῆς πρακτικῆς τῶν μαθητριῶν ἐξασκήσεως προετοίμασαν στοιχειωδῶς τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι ἔπειτα προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς τραυματίας μας.

Ἄλλὰ τὰ σπασμωδικὰ αὐτὰ μέτρα εἰς τὰς παραμονὰς ἐνὸς πολέμου δὲν εἶναι ὅ,τι χρειάζεται ἀκριβῶς εἰς ἓνα ἔθνος, τὸ ὅποιον σήμε-

ρον οφείλει να ευρίσκει στρατιωτικώς οργανωμένον και δυνάμενον να υπερασπισθῆ κατὰ τῶν παντοειδῶν ἐναντίον του ἐχθρικών ἐπιθέσεων. Εἶναι δὲ γνωστὸν ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν λαῶν, ὅτι ὁ θάνατος εἰς τοὺς στρατοὺς ἐνεκα τῆς ἀτελείας τῆς νοσηλευτικῆς περιθάλψεως εἶναι πολὺ περισσότερος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ποῦ ἀφίουν αἱ ἐχθρικοὶ σφαῖροι εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Σήμερον ἡ σφαῖρα ἔχει ἐξευγενισθῆ, ἔχει διαθέσει μᾶλλον φιλάνθρωπικὰς. Δὲν ζητεῖ πλέον τὸν θάνατον τοῦ ἐχθροῦ, ἕνα θάνατον φοβερόν και ἀπίσιον ὅπως ἄλλοτε. Τῆς ἀρκεῖ νὰ θέτῃ ἐκτὸς μάχης ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερους. Καὶ ἂν ἡ νοσηλεία ἀνταπεκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν πολυπληθῶν τραυματιῶν αἱ πενηθοῦσαι σήμερον οἰκογένειαι τόσους ἀγαπημένους νεκροὺς θὰ ἦσαν πολὺ ὀλιγώτεροι.

Ὅπως λοιπὸν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἄνδρας μας νὰ προετοιμάζωνται στρατιωτικῶς, ἐπιβάλλεται εἰς τὰς γυναῖκας νὰ καταρτίζωνται σοβαρὰ και ἐπιστημονικὰ διὰ τὸ ἔργον τῆς νοσοκόμου. Εἰς ὅλους τοὺς πολιτισμένους λαοὺς αἱ ἀρχοντικαὶ γυναῖκες ποῦ δὲν κλείονται πλέον εἰς τὰ μοναστήρια, διὰ νὰ ἀφιερῶναι τὴν ζωὴν των εἰς τὸν ἐπουράνιον μνηστῆρα, ἀφοσιώνονται εἰς τὸ ἔργον τῆς νοσοκόμου. Ἀντὶ νὰ κουράζων και ἐξαντλοῦν ἄσκοπα τὰς δυνάμεις των μὲ προσευχὰς και ἀγρυπνίας ἐνώπιον τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἀγρυπνοῦν εἰς τὰ προσκεφάλαια ἐτοιμοθανάτων και σώζουν τὴν ζωὴν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι προσέφεραν και θὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου σχετικῶς γίνονται σπανιότερα πόλεμοι τὸ ἔργον τῆς νοσοκόμου εἶναι κατηρητισμένον μὲ μοναδικὴν συστηματικότητα. Ἡ ἔκθεσις τῆς κ. Παναῆ, ἡ ὁποία εἶχεν ἀντιπροσωπεύσει τὰς νοσοκόμους τοῦ Γαλλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Νέας Ὑόρκης δίδει μαζὴ μὲ τὰς ἐντυπώσεις της και τὴν κατάπληξιν της διὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς ἐκεῖ νοσηλευτικῆς ὑπηρεσίας.

Κυρία Ἀμερικανὴς πτυχιούχος τοῦ μεγαλύτερου νοσηλευτικοῦ σχολείου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ ὁποία ἐπὶ δύο τῶρα ἔτη ταξιδεύει εἰς τὴν Εὐρώπην και ἐπεσκέφθη τὰ καλλίτερα νοσοκομεῖα ἀποφαινεται ὅτι τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα εἶναι τὸ σχετικῶς τελειότερον διὰ τὰς νοσηλευτικὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου, ὡς και τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἐν λόγῳ κυρία διηύθυνεν ἐδῶ ἀρκετὸν καιρὸν ἐν ἓκ τῶν νοσοκομείων τῆς βασιλείας Σοφίας, ἄλλο εἰς τὴν Πρέβεζαν καθὼς και εἰς

τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ συμπαθεστάτη Ἀμερικανὴς εὐρίσκει ὅτι ἡ κατάστασις τῶν νοσοκομείων μας, μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις τὰς ὁποίας τὸ πολὺ βιαστικὸν τῶν δύο μας πολέμων ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ, εἶναι καλλίτερα ἀπὸ τῶν Ἰταλικῶν νοσοκομείων. Ἐκεῖνο τὸ ὅποσον εὐρίσκει ὅτι λείπει ἕως τῶρα εἶναι ἡ μονομερὴς διεύθυνσις και ἡ ἔλλειψις τμηματικῆς διοικήσεως τῶν κυριῶν. Βεβαίως ἡ διεύθυνσις ἀπαιτεῖται και εἰδικὰς γνώσεις και πείραν μεγάλην και ἀνάπτειν ὄχι τὴν συνήθη. Καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀποσταλοῦν δύο ἢ τρεῖς πολὺ ἀνεπτυγμέναι και ἀρτίως ἀγωγῆς και μορφώσεως κυρίαί εἰς τὸ μεγάλο Ἰνστιτούτο τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ νὰ καταρτισθοῦν κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ χρησιμεύουν ὡς μορφωτικαὶ εἰδικῆς σχολῆς νοσοκόμων.

Δι' αὐτὸ δὲν ἀπαιτεῖται ἕλλη δαπάνη πλὴν μόνον τῶν ἐξόδων τῆς μεταβάσεως. Διότι ἡ συντήρησις τῶν μαθητηρίων τῆς σχολῆς αὐτῆς γίνεται δι' ἐξόδων τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, εἰς ἴδιον μεγάλο ἴδρυμα, συνεχόμενον σχεδὸν μὲ τὸ πρότυπον νοσοκομεῖον τῆς πόλεως. Ἡ φοίτησις εἰς τὰ μαθήματα θεωρητικὰ και πρακτικὰ εἶναι δωρεάν. Μετὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης προσφέρει εἰς τὰς μαθητευόμενας νοσοκόμους ἀνὰ σαράντα φρ. τὸν μῆνα δι' ἀγορὰν βιβλίων, ἐργαλείων και ὅλων τῶν χρειῶν διὰ τὸ ἔργον των.

Φυσικὰ αἱ Ἑλληνίδες ποῦ θὰ ἀπεφάσιζαν νὰ μεταβοῦν πρέπει νὰ εἰξεύρουν τέλεια Ἀγγλικὰ νὰ ἔχουν ἀπολυτήριον ἀνωτέρου Παρθενωγωγείου και νὰ ἀνήκουν εἰς καλὴν οἰκογένειαν, ὥστε ἡ οἰκογενειακὴ των μόρφωσις νὰ μὴν παρουσιάζῃ καμμίαν ἀτέλειαν.

Ἡλικία ὀρίζεται ὄχι κατωτέρα τῶν εἰκοσι δύο ἐτῶν, ἀλλὰ και ὄχι ἀνωτέρα τῶν τριάντα δύο. Πρὸ παντὸς ἀπαιτεῖται ὑγεία ἄκρα, δραστηριότης και πειθαρχικότης. Διότι ἡ νοσηλευτικὴ σχολὴ λειτουργεῖ ὑπὸ ὄρους αὐστηροῦ ἱεραρχικοῦ συστήματος.

Μαζὴ μὲ τὴν ἄλλην προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν ποῦ θὰ γίνῃ ἐδῶ ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ τὰς κυρίας και τὰς κορίτσα ποῦ ἐδοκίμασαν τὰς συγκινήσεις, ἀλλὰ και τὴν χαρὰν τοῦ νοσηλευτικοῦ ἔργου, θὰ παρουσιασθοῦν ἐλπίζω και ἐκεῖναι ποῦ θὰ ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια και ποῦ θὰ ἀποφασίσουν νὰ ἐκπατρισθοῦν διὰ νὰ ἀναλάβουν ἔπειτα τὸ ὠραῖον ἔργον τῆς τελείας νοσηλευτικῆς μορφώσεως και διδασκαλίας δι' εἰδικῆς νοσηλευτικῆς σχολῆς.

K. PAPPEN

Ὁ ἱερός λόχος τῶν γυναικῶν τῆς Κορινθίας.

ΝΕΑΙ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΟΙ

Ἡ Σουλιώτισσα δὲν ἀπέθανεν. Ὁ θάνατος των ἦτο ζωὴ και ἀνάστασις. Ἦτο ἡ ἀθανασία. Τὸ τραγοῦδι τοῦ χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου ἀντηχεῖ ἀκόμη εἰς τῆς καρδιὰς ὅλων τῶν γυναικῶν τῆς Ἡπείρου! Μὲ τὸ τραγοῦδι αὐτοῦ τοῦ ὠραίου και εὐγενικοῦ θανάτου διὰ τὴν πατρίδα ἐνανουρίσθησαν τὰ βρέφη και ἐμεγάλωσαν τὰ κορίτσια και ἡ γυναῖκες τοῦ Σουλιῦ και τῆς Χειμάρρας, τοῦ Ἀργυροκάστρου και τῆς Κορινθίας.

Τὰ χρόνια ποῦ ἐπέρασαν ἐδυνάμωσαν τὰ αἰσθήματα και ἐγιγάντωσαν τῆς καρδιὰς τῶν νέων ἡρωίδων. Ὅπως ἡ Μόσχω τοῦ Τζαβέλλα ὤρμησε μὲ τῆς ἄλλες συγχωριανῆς της νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους ἄνδρας, ἔτσι και αἱ γυναῖκες τῆς Ἡπείρου, νέες μητέρες και κορίτσια

ἄβγαλα ἀκόμη γυμνάζονται εἰς τὸ σπαθὶ και τὸ τουφέκι, λόχος ἱερός, ἀλλὰ και λόχος εὐμορφος ποῦ ξαναζωντανεῖ γεμάτα ποίησι και μεγαλεῖον περασμένα χρόνια τῆς Σουλιωτικῆς ἐποποιίας.

Θὰ πέσωμεν ὅλες, ἀλλὰ δὲν θὰ ζήσωμεν σκλάβες» αὐτὸ εἶναι τὸ σημερινὸν τραγοῦδι τῶν γυναικῶν ποῦ μοναδικὴν εἰς τὸν κόσμον ἀπέκτησαν κληρονομίαν, τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον. Καὶ ὁ εἰκοστὸς αἰὼν τῆς προόδου και τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου θὰ ἴδῃ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν παλαιὰν γιγαντομαχίαν ὀλίγων ἀνδρῶν και ὀλίγων γυναικῶν ποῦ εἰξεύρουν νὰ πουλοῦν τὴν ζωὴν των ἀκριβὰ, ἀφοῦ οἱ μεγάλοι και οἱ πολιτισμένοι τῆς σήμερον τοὺς ἀροῦνται τὸ δικαίωμα νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι εἰς τὴν αἱματοκυλισμένην πατρίδα των.

Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΝ

Α.

"Ολος ο κόσμος παραδέχεται ότι η προσωπικότης του ανθρώπου είναι προϊόν της ανατροφής και όμως η ανθρωπίνη ανατροφή σπανίως βασίζεται εις επιστημονικάς αρχάς. Η καλλιέργεια του παρκαμικρού δένδρου και του πλέον άσχημου άνθους έχει μίαν ώρισμένην αρχήν. Η ζωή των κατοικιδίων ζώων έχει και αυτή ώρισμένους κανόνες τους οποίους επιβάλλει και η πείρα και μόνον η ανατροφή των γενεών του μέλλοντος αφίνεται εις την τύχην της όρέξεως και της ιδιοσυγκρασίας εκάστου.

Όμιλούν πολύ διά την φυσικήν μόρφωσιν αντιτάσσοντες αυτήν εις την πνευματικήν και ήθικήν, άλλ' άρκει να όμιλήσετε σοβαρά με νέους γονεΐς διά το θέμα αυτό διά να έννοήσετε την τελείαν των άμάθειαν εις τὰ ζητήματα αυτά. Μερικοί, οί όλιγώτεροι θα σάς ειπουν ότι η ήθική μόρφωσις περιλαμβάνει την ανάπτυξιν του αίσθήματος της αγάπης και της συμπαιθείας προς τον πλησίον, την καλλιέργειαν του αίσθήματος της δικαιοσύνης και της αληθείας, την άφοσίωσιν του ατόμου προς το καθήκον. Ός προς την πνευματικήν ανάπτυξιν μόλις την διακρίνουν από την εκπαίδευσιν, ένω η απόκτησις γνώσεων δεν πρέπει να συγχέεται με την καλλιέργειαν του πνεύματος. Ημπορεί κανείς να έχη κάμη καλὰς σπουδάς και όμως η πνευματική του μόρφωσις να είναι πολύ περιορισμένη. Ός προς την φυσικήν μόρφωσιν οί πολλοί την συνοψίζουν εις την ανάπτυξιν της σωματικής δυνάμεως, λησμονούντες την ανάπτυξιν της λειτουργίας των νεύρων, της ενεργείας, της αυτοβουλίας και της αντίστασεως, αί όποια αποτελούν την φυσικήν βάσιν της θελήσεως.

"Ο,τι έν τούτοις ένδιαφέρει κυρίως εις την ανατροφήν είναι όχι μόνον η μόρφωσις του χαρακτήρος, αλλά και η διατήρησις της υγείας τόσοσν της φυσικής, όσον και της ήθικής του ατόμου. Δεν θα επεκταθώ εδώ εις την σπουδαιότητα της φυσικής υγείας του παιδιού. Όκαθεΐς έννοει τὰ άποτελέσματα της εξεως της εργασίας, της τάξεως και της υγιεινής του σώματος.

Διά την ήθικήν υγείαν είναι βεβαιωμένον ότι η ανατροφή, η όποια σχηματίζει τον χαρακτήρα και το κυριώτερον ιδεώδες του ανθρώπου συντελει επίσης εις την διατήρησιν του ίσοζυγίου της ψυχικής του ζωής. Πολύ συχνά συμβαίνει η τρυφήλη συνήθεια να κάμνουν τον άνθρωπον άνίκανον να εργασθῆ και να παλαίσῃ εις την ζωήν.

Πολύ συχνά η διάψευσις των ιδανικών μάς βυθίζει εις ψυχικές άνωμαλίας αί όποια ακολουθούνται από γενικόν ναυάγιον. "Αρα η ανατροφή συνδέεται στενώτατα με την ανάπτυξιν των διαφόρων ψυχώσεων.

Η κακή ανατροφή πρό πάντων εις την πολύ μικράν ήλικίαν δύναται να προκαλέσῃ άργότερα ψυχικές άνωμαλίας. Η ψυχιατρία αναγνωρίζει τοϋτο επισήμως. Συμβαίνει συχνά και οί κληρονομικοί όροι και τὰ μέσα της ζωής να είναι εύνοϊκάτατα. Και όλως αίφνιδίως να παρουσιάζεται ασθένεια ψυχική φοδερὰ όφειλομένη εις κακήν και θλιβεράν επίδρασιν κατά την παιδικήν ήλικίαν. Το παιδί έν τούτοις είχε γεννηθῆ υγιέστατον. Άλλ' από τὰ πρώτα βήματά του εις την ζωήν υπέφερον εις τὰς πλέον σημαντικές και επειγούσας ανάγκας του. Αίφνης από άνώμαλον και κακήν θρέψιν προσβάλλεται από έντερικὰς άνωμαλίας και από μωρούς εκφοβισμούς της μητέρας η της τροφού εύρίσκειται εις διαρκείς αγωνίας και πόνους. Το είδος αυτό της ζωής, εάν παραταθῆ, όπως συνήθως παρατείνεται από άμάθειαν των μητέρων, είναι δυνατόν να μη επηρεάσῃ την ψυχικήν του υγείαν εις το μέλλον, άφοϋ ώς γνωστόν η υπερευαισθησία του παιδιού είναι μεγάλη;

Εξ άλλου τὰ κακά παραδείγματα των μεγαλύτερων της οικογενείας, αί κακά συνήθειαι τὰς όποιας αποκτοϋν από αδυνάτους γονεΐς, η άνοχη εις την πρώτην εμφάνισιν κακων ένστικτων επιφέρουν άνωμαλίαν της ψυχικής ίσορροπίας, η όποια ήμπορεί να φθάσῃ μέχρις μανίας και μέχρις ασθνεΐας επικινδύνου ψυχικώς.

Η υπερευαισθησία έν τούτοις του παιδιού, η παρὰίτιος τόσοσν κακού, δύναται να μεταβληθῆ εις ευεργετικήν, εάν την μεταχειρισθώμεν θετικώς με το καλόν παράδειγμα και την επιβολήν. Είναι γνωστόν ότι μερικά έντυπώσεϊς της πρώτης ήλικίας διατηροϋνται περισσότερο των κατόπιν και επανέρχονται εις την μνήμην με μεγάλην ζωηρότητα. Άλλά και καθημερινά έντυπώσεϊς του παιδιού, η αφήγησις έγκλήματος η καταστροφής επιφέρουν εις τον ύπνον του εφιάλτας και παρκαμιλιά, που άποδεικνύουν την μεγάλην έντύπωσιν και την επί της ψυχής και του πνεύματος του ίσχυράν επίδρασιν. "Αρα το παιδί ζῆ και αναπτύσσεται υπό την ίσχυράν επιβολήν του περιβάλλοντος είτε εις καλόν, είτε εις κακόν. Πολλά παιδάκια αισθάνονται έξαφνα πόνον διότι έπεσαν και εκτύπησαν. Τοιαύτη είναι η επιβολή της μητέρας ώστε άρκει να τους ειπῆ

ότι θα φιλήσῃ το μέρος όπου πονεί διά να περάσῃ και το παιδί παύει άμέσως μετά το φίλημα να αισθάνεται τον πόνον. Πολλά μητέρες κοιμίζουν τὰ παιδάκια των μόλις έγγίξουν ελαφρά και δι' όλίγας στιγμάς τὰ βλέφαρά των με τὰ δάκτυλα. Άλλως τε είναι γνωστόν ότι μόνον η παρουσία της μητέρας άποκοιμίζει το μικρόν. Όταν εύρίσκονται με μεγάλους, άν εκείνοι γελοϋν, κάμνουν και αυτά το ίδιον αλλά και άν κλαίουν, επίσης, χωρίς συχνά να εξεύρουν την αίτίαν, άπλως με την δύναμιν της επιβολής. Ο μεγάλος παιδολόγος Placher αναφέρει πειράματα, τὰ όποια εκάμεν εις το μικρό κοριτσάκι του και τὰ όποια εύκολώτατα όλοι μας κάμνομεν με τὰ γύρω μας μικρά. Αίφνης έβλεπε εις δυνατό ξεΐδι νερό και το έπιεν, ειπε δε ότι ήτο ώραϊον ποτόν. Η μικρά εξήγησε και αυτή, το εύρηκε πολύ ώραϊον και μ' όλον ότι έξάρωσε τὰ φρύδια της και το στόμα της, επέμεινε να τό πιῆ όλο. Όσάκις πάλιν της έλεγαν ότι η κούκλα της ήτο πολύ καλή την έσφιγγεν εις την άγκαλιά της με στοργήν. Και όταν της έλεγαν ότι εΐνε κακή την έπετοϋσε με πολλήν περιφρόνησιν. Τὰ παιδάκια παθαίνουσι συχνά και αυτοϋποβολήν. Παιδί, το όποϊον γνωρίζει ότι άλλο παιδί εκλεψεν η ειπε κακά λόγια, του άποδίδει πᾶσαν κακήν πράξιν η όποια ήμπορεί να συμβῆ, και δημιουργεί όλόκληρον ιστορίαν εις βάρος του με την πεποίθησιν ότι τὰ άνύπαρκτα αυτά πράγματα έχουν συμβῆ όπως τὰ λέγει.

Εις την καταπληκτικώς παράδοξον υποβολήν των παιδιών πρέπει να άποδοθούν και αΐ ψυχικαί επιδημιαί μεταξϋ των όποϊων διακρίνεται η σταυροφορία των παιδιών κατά το 1212. Διότι τίποτε άλλο δεν εξηγεί την μανίαν από την όποϊαν είχαν καταληρθῆ τὰ παιδάκια να πηδούν από τὰ παράθυρα διά να ακολουθήσουν τὰ παιδικά στρατεύματα, τὰ όποια έφευγαν διά την Ίερουσαλήμ.

Η τρελλή έλπίς να ελευθερώσουν τον Άγιον Τάφον τὰ απήλλαξεν από κάθε φόβον του άγνωστού και ώδηγοϋσε τον άφελῆ αυτόν στρατόν εις την καταστροφήν και την δουλείαν. Άλλως τε αΐ περισσότεραι νευρικαί παθήσεϊς των παιδιών όφείλουν την αρχήν των εις την επιβολήν, την όποϊαν άλλα πάσχοντα παιδάκια τους μεταδίδουν.

Ός συνέχειν των ψυχικων επιδημιων προέπει να αναφέρωμεν την έξαφάνισιν παιδιών μετά την άνάγνωσιν επί παραδείγματι των ταξειδιών του Jules Verne και του Magne Reed. Ο Plecher όμιλεί διά δύο μικρούς

βουκαρούς δέκα τριών έτών, οί όποιοι μετά την άνάγνωσιν των σχετικων βιβλίων έδραπέτευσαν από τὰ πατρικά των σπίτια διά να υπάγουν εις το κυνήγι των άρκτων εις τον Βόρειον Πόλον. Τὰ βιβλία άλλως είναι μοναδικής επιβολής εις το έγκλημα. Παιδάκια καλής ανατροφής έγκλημάτισαν επηρεασμένα από άνάγνωσιν έγκληματικων ιστοριών. Ο ίδιος συγγραφεϋς αναφέρει τὰ όνόματα τεσσάρων μικρών από 13—14 χρόνων που έσχημάτισαν συμμορίαν μικροκλοπών, επηρεασμένα από περιγραφάς λωποδυτικὰς. Άλλη επιδημία εκβιασμών δι' επιστολών άνωνύμων έπαρουσιάσθη εις μεγάλην κλίμακα εις το Μόναχον με δράστας παιδάκια μόλις δέκα πέντε έτών, συνεπεία μεγάλης δίκης εκβιασμοϋ, η όποια ειχεν άπασχολήσει τὰς Έφημερίδας επί άρκετόν καιρόν.

Αυτά όλα άποδεικνύουν ότι η επιβολή καταλλήλως ρυθμιζομένη και εις την οικογένειαν και εις το σχολείον ήμπορεί να καταστῆ δυνατός μοχλός της καλής ανατροφής.

W BECHTEREW

ΤΟ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΨΗΦΟΥ

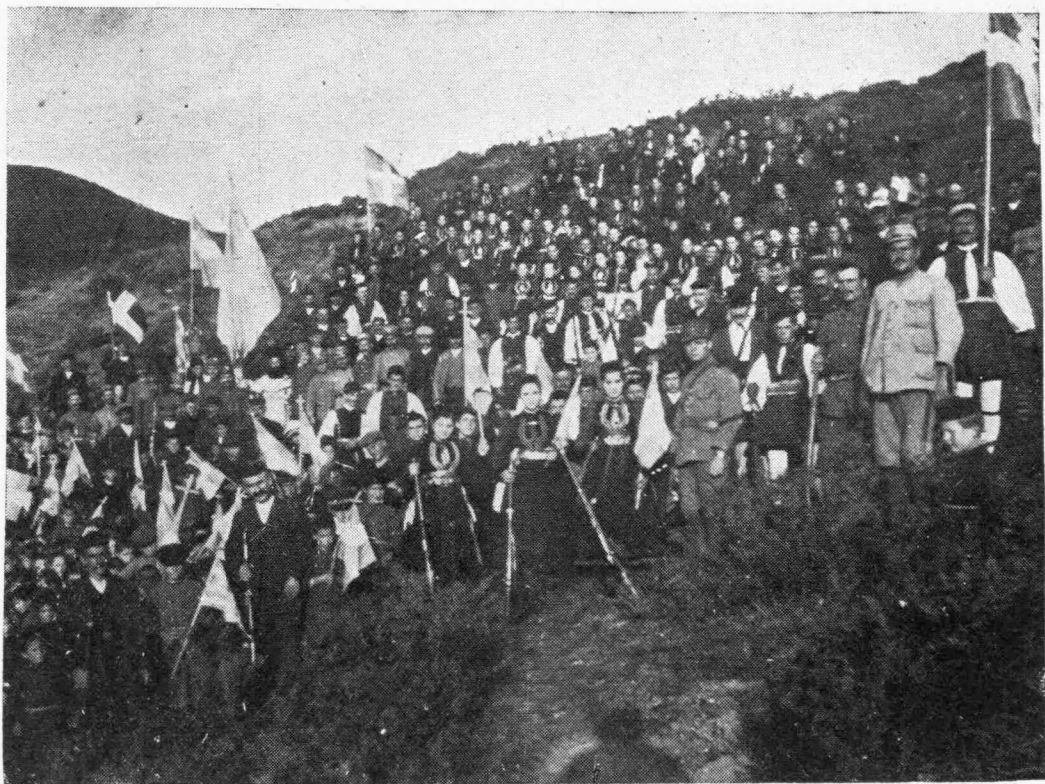
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

Το τελευταϊον συνέδριον υπέρ της γυναικείας ψήφου συνεκλήθη εις Βουδαπέστην. Επί της εύκαιρίας αυτής διοργανώθησαν φεμινιστικαί διαλέξεις εις το Βερολίνον, την Πράγαν και την Βιέννην, όπου και η κοινωνία και ο τύπος υπήρξαν εύμενέσταται υπέρ του ζητήματος.

Εις το συνέδριον της Βουδαπέστης προσήλθον υπέρ τὰς δύο χιλιάδας όκτακόσια μέλη. Μεταξϋ αυτών αΐ επίσημοι αντιπρόσωποι των είκοσι δύο συνδέσμων, οί όποιοι άπαρτίζουσι τον διεθνή σύνδεσμον υπέρ της πολιτικής χειραφετήσεως της γυναικός.

Αΐ αντιπρόσωποι των λατινικων μερών εύρηκαν εκ της ύλης εργασίας του συνεδρίου ότι αΐ Άγγλοσαξωνίδες φαίνονται επιδιώκουσαι την συγκέντρωσιν όλης της σχετικής δράσεως εις τὰ ιδικά των κέντρα.

Αΐ αντιπρόσωποι των Άγγλιδων σουφραζετών επεζήτησαν να άναγνωρισθῆ η διά των βιαιων μέτρων δράσεϊς των ως δικαιολογημένη, άλλ' αΐ συντηρητικαί επρόλαβαν και προεκάλεσαν ψηφοφορίαν άποδοκιμαζούσαν τὰ βίαια μέτρα. Το συνέδριον έν τούτοις απέφυγε τον σκοπόλον της τοιαύτης ψηφοφορίας, η όποια θα επροκάλει ρήξιν μεταξϋ των αντιθέτων με-

Τὸ τουφέκι ἀχώριστος σύντροφος τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
εἰς τὴν Ἠπειρὸν

Η Κ. HUMBREY WARD

B'.

Ἡ κ. Humprey Ward δὲν εἶναι μόνον μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρως μυθιστοριογράφους τῆς συγχρόνου Ἀγγλίας, ἀλλὰ εἶναι πνεῦμα βαθύ, καλλιεργημένον καὶ ἐρευνητικόν. Τὸ ἔργον τῆς ἀνακινεῖ τὰ πλέον ὑψηλὰ προβλήματα, τὰς πλέον ἰσχυρὰς συγκρούσεις τῆς συνειδήσεως, τὰς ἐνδομύχους θρησκευτικὰς διαμάχας, καὶ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας ἀπόψεις τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ σοβαρὰ καὶ σκεπτικὴ μελέτη τῶν πραγμάτων καὶ χαρακτήρων, ἡ θρησκεία θεωρουμένη ὡς ὁ ἄξων τῆς ζωῆς, ἡ συνειδήσις κυρίαρχος τῶν πράξεων σκάπτουν ἐν βάραθρον μεταξύ τοῦ ἔργου τῆς κ. Humprey Ward καὶ τῶν Γάλλων μυθιστοριογράφων.

Ἡ Λατινικὴ ἐλαφρότης τῶν Γάλλων μόλις

δύναται νὰ παραδεχθῇ εἰς μίαν γυναῖκα τὴν βαθύτητα σκέψεως. Ἡ γαλλικὴ διαύγεια εἶναι ἀδιακόπως ἐν ἀντιθέσει μετὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν λεπτομερειῶν, τῶν μακρῶν συζητήσεων μετὰ τὰς ὁποίας εἶναι πλήρη τὰ μυθιστορήματα τῆς Ἀγγλίδος συγγραφέως. Ὁ ἔρωσ ἐκφράζεται εἰς τοὺς ἥρωας τῆς κ. Humprey Ward μετὰ μίαν δύναμιν συκρατουμένην ἀπὸ τὴν οικογενειακὴν ἐστίαν.

Πόσον ὑπερέχει ἀπὸ τὰς ἐγωϊστικὰς ἐρωτευμένας, ἢ τὸν χεῖμαρρον τῶν τρυφεροτήτων τὰ ὁποία εἶναι συχνὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ συγχρόνου γαλλικοῦ μυθιστορήματος.

Εἰς τὴν κληρονομικότητα καὶ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ περιβάλλοντος πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν σοβαρὰν δημιουργίαν καὶ τὴν βαθύτητα τῆς κρίσεως τῆς Ἀγγλίδος συγγραφέως.

Ἡ Μαρία Αὐγούστα Arnold ἐγεννήθη τὸ 1851 εἰς τὸ Hobart τῆς Τασμανίας.

Ἡ μήτηρ τῆς ἦτο ἐγγονὴ τοῦ συνταγμα-

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΩΣ

σπιτάκι με την Γοθική θύραν. Αισθάνθηκα σαν κάτι να έσπαζε μέσα μου, σαν όλα γύρω μου να έγινοντο σκοτεινά και χλωμά, δυστυχής, με ξηρό στόμα ήρώτησα: Πώς!... απέθανε; Και γιατί;

Γιατί έφύγατε, είπεν η γραίκα, που ήταν η θεία. Από την λύπη της, από απελπισίαν, είπε πάλιν και εξηφανίσθη.

Ναί! φίλε μου, εκατάλαβες; Απόθανε από έρωτα!... Απόθανε γιατί μ' αγαπούσε, έμένα, εκατάλαβες; έμένα. Και το τρομερόν και τραγικόν ητο ότι την στιγμήν αυτήν που το έμάνθανα και που ήσθάνομην την καρδιά μου να σχίζεται, που σαν τρελλός έβλεπα την τρομεράν καταστροφήν, ήσθάνομην πραγματικώς ότι ητον αλήθεια. Έκατάλαβα σαν ένα φως να εφώτισεν έξαφνα την ψυχήν μου ότι οι τραγικοί εξαφνισμοί, αι αγωνιώδεις φυγή, ότι αι ψυχραι άκινήσεις ησαν όλα ένδειξεις αγάπης. Και ότι από μίαν ήλιθίαν έντύπωσιν ιδιικήν μου, ό έρωσ αυτός έμεινε κρυμμένος εις τα βάθη της ψυχής της, και υπήρξεν ό μικρτυρικός της θάνατος.

Και τώρα είμαι βέβαιος ότι η ιστορία αυτή ή τόσον τραγική δέν είναι η πρώτη και ότι αι παρενοήσεις αυτάι, όταν δέν σκοτώνουν, όμως νεκρώνουν δια παντός της καρδιές των περισσοτέρων έρωτευμένων.

Δ. Μ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εις την Αίλλην της Γαλλίας αι φεμινίστριαι εργάζονται πυρετωδώς κατά του αλκολισμού. Ο βουλευτής του εκεί διαμερίσματος κ. Αδάμ έξεφώνησε λόγον, με τον όποιον επέκρινε τας αντιαλκολικάς ενεργείας των φεμινιστριών. Έάν ό λαός θέλη να πίνη κανείς δέν έχει τό δικαίωμα να τον εμποδίση. Και έπειτα αν επικρατήσουν αι αντιαλκολικαι ιδέαι, είπε, τί θα γίνει η σχετική βιομηχανία;

Αί φεμινίστριαι απήντησαν: Και δέν λαμβάνετε διόλου υπ' όψιν, κύριε βουλευτά, τας καταστροφάς που επιφέρει εις την φυλήν και τον γαλλικόν πληθυσμόν ό αλκολισμός; Τότε πως θέλετε να αντιδράσετε κατά του εκφυλισμού και της άρκαίωσης του πληθυσμού εις την Γαλλίαν; ή μήπως τα συμφέροντα αυτά είναι κατώτερα από των εμπορών του οίνου πνεύματος;

Κάτω τα δπλα. Κάτι παρόμοιον φαίνεται να λέγη η διάρργανωθεΐσα εις όλην την Γερμανίαν δια την εβδομηκοστήν επέτειον της

δωράνης Βέρθας Σούτνερ ή οποία ίδρυσεν ανά την Αυστριάν και Γερμανίαν την υπέρ της Ειρήνης κίνησιν. Εις στιγμήν μάλιστα, καθ' ην οι θαλκκανικοί πόλεμοι αφίνουσι πίσω των τόσον φρικώδεις καταστροφάς, ή έορτή της ειρηνοποιού συγγραφέως έρχεται εις επικύρωσιν των άρχων της και εις άποτροπήν γενικωτέρως Ευρωπαϊκής συρράξεως.

Ός γνωστόν η δωράνης Σούτνερ μεταξύ άλλων συγγραμμάτων της διακρίνεται τό υπό τον τίτλον «Κάτω τα δπλα» τό όποιον έλαβε και τό έξ εκατόν χιλιάδων μάρκων βραβείον Νόβελ κατ'ά τό 1905.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Τώρα περί τό τέλος της θεατρικής περιόδου τό θέατρον παρουσιάζει έξαιρετικόν ένδιαφέρον. Τα νέα Έλληνικά έργα έδόθησαν περίπου όλα τους δύο πρώτους φθινοπωρινούς μήνας, ό διαγωνισμός της Έταιρίας των Έλλήνων Θεατρικών Συγγραφέων και τέλος αι ευεργατικά των έπιφανεστέρων Έλλήνων ήθοποιών.

Μεταξύ των νέων έργων δέν θα αναφέρω έδώ παρά μόνον όσα όπωσδήποτε εστάθησαν εις την σκηνήν και είχαν μίαν σχετικήν έπιτυχίαν. Όχι διότι πιστεύω ότι τα άποτυγχάνοντα έργα δέν είναι πάντοτε καλά. αλλά διότι αρκετός περί αυτά γίνεται θόρυβος από κάθε είδους κριτικού, ώστε να έχουν επί τέλους βαρυνθή και οι συγγραφείς και τό κοινόν.

Ο μικρός πόθος του κ. Λυδωρίκη, έργον πατριωτικόν μάλλον παρά φιλολογικόν αξίωσης απέτυχε, και διότι έδόθη εις στιγμήν έξαιρετικώς ψυχολογικήν και διότι έχει σκηνηκά προτερήματα, τα όποια ικανοποιούν τον θεατήν. Έργον με θέσιν, προωρισμένον να ένθουσιάζη και να όμιλήση εις την εθνικήν ψυχήν. επέτυχε πληρέστατα εις τον σκοπόν του και είχεν ικανοποιητικήν σειράν παραστάσεων.

Τό άδπρο και τό μαύρο του κ. Σπ. Μελο. Έργον επαναστατικόν, έάν ως υπετέθη, είναι έργον με θέσιν. Έργον άπλως κοινωνικόν. με τύπους παρμένους από την ζωήν, τύπους που άπαντων τελευταίως εις τας ψευτοπολιτισμένας κοινωνίας, εις τας όποιās αι ιδέαι του άτομισμού και της ελευθερίας έχουν πάρεν στραβόν δρόμον.

Ελέχθη και έγράφη ότι ό συγγραφέας με τό έργον κηρύσσεται κατά της οικογενείας. ότι θέλει και επίζητει να άποδείξη ότι η οικογένεια είναι ένα άθροισμα ανθρώπων έγωϊστών και συμφεροντολόγων οι όποιοι υπό τό πρόσχημα της άλληλεγγυής θυσιαζουν ό εις τον άλλον εις τα ίδια συμφέροντα.

Νομίζω ότι η κρίσις είναι τολημρά, και ότι ό συγγραφέας άδικείται. Διότι και άπλως με κοινήν αντίληψιν άνθρωπος αν ητο, δέν ητο δυνατόν να να φαντασθ ή πραγματικώς ό θεσμός της οικογενείας διατρέχει τόσον κρίσιμον στάδιον ή μάλλον ότι έχει καθ' όλοκληρίαν χρεωκοπήσει. Απλώς

υποθέτω θα ήθελε να παρουσιάζη μίαν οικογένειαν με τύπους ξεχωριστούς, όπως άπαντούν εις όλας τας κοινωνίας, μίαν οικογένειαν που τυραννούν αι προλήψεις και βασανίζει ή έλλειψις ενός άρχηγού με χαρακτηρα και με άρχάς υγείας, όπως έφείλει να είναι η μητέρα, με κρίσιν και με αντίληψιν και γερήν μόρφωσιν, ή μητέρα που θεμελιώνει σπία και σκορπίζει γύρω της την ευτυχίαν και την χαράν.

Ο τύπος του αδελφού, θύματος, αλλά και τυράννου μαζί, είναι ειδικός τύπος δια τον τόνον μας. Και αν έλειπεν ή υπερβολική και πολύ ύστερόβουλος αξίωσις της αυτοκτονίας της αδελφής, αν αυτός την έσκότωνεν εις στιγμήν έξάφνω, ό τύπος θα ητο παρμένος από την πραγματικότητα και θα εκαυτηρίαζε μίαν πληγήν οικογενειακήν, ή όποια μόνον θύματα και μόνον άθλιότητας και δυστυχίας εκυοφόρησεν έως τώρα.

Τό έργον είναι γραμμένο με την γνωστήν σκηνηκήν δύναμιν που παρουσίασαν όλα τα έργα του κ. Μελο. Έργα πάντοτε δυνατά, που συγκρατούν και συγκινούν τον θεατήν, εις βαθμόν, ώστε να μην προσέχη εις τας άτελειās και τα έλαττώματά των,

Τα μονόπρακτα της Έταιρίας των δραματικων συγγραφέων, τα όποια εκρίθησαν παρά της ειδικής προς τότο επιτροπής ως ισοδύναμα και έξ ίσου αξια να μοιρασθούν τό βραβείον των εξακοσίων δρ. έπαίχθησαν εις τό θέατρον της Μαρίκας Κοτοπούλη. Ο σαραγμός του κ. Ζωϊτοπούλου ητο τό καλλίτερον. Με πολλήν τραγικήν δύναμιν και άλλότητα εις την εξέλιξιν της υποθέσεως και με τό ώραιον παίξιμον της δος Κοτοπούλη και του κ. Περιόδου τό έργον άποτελει ή μόνη άληθινήν έπιτυχίαν του φιλολογικού διαγωνισμού. Εις τας άλλεπαλήλους όμως άποτυχίας των άλλων κατεποντίσθη ή καλή έντύπωσις του πρώτου, τό όποιον ήδίκησεν ή δημοσιογραφική κριτική. Όπωσδήποτε ό κ. Ζωϊόπουλος εισέρχεται εις τό θέατρον με μίαν έπιτυχίαν ή όποια δίδει έλπίδας δια τό μέλλον.

Τό άγριο λούλουδο, του όποιου ό συγγραφέας είχεν αυτοκτονήσει προ τριών μηνών, αν και άτονον δραματικώς, όμως είχεν εμπνευσιν ποιητικήν, και από την ιδίαν ζωήν εκείνου, ό όποιος από άτυχη ίσως έρωτα είχε την δύναμιν να καταδικάση τον έαυτόν του εις θάνατον και να εκτελέση την θανατικήν του καταδίκην. Η λοιπή θεατρική κίνησις της θερινής περιόδου περιορίσθη εις τας πολεμικάς Έπιθεωρήσεις, Παναθήνια και Πανόραμα (με τα όποια οι θίασοι Όμονοίας και Συντάγματος εκαμαν χρυσές δουλιές. Τό θέατρον Κυβέλης έδωκε μεταφράσεις ξένων έργων, πάντοτε με έπιτυχίαν.

Η ευεργετική της Κυβέλης υπήρξεν άληθινός θρίαμβος. Τα τέσσαρα μονόπρακτα έπαρουσίασαν

Εις Μαρίκα Κοτοπούλη

την συμπαθή καλλιτέχνη με τόλμαν δυνατόν, διότι τα μέρη που υπεδύθη ησαν έντελώς διάφορα και έξαιρετικώς δύσκολα. Είτε ως κόρη χειραφετημένη στο Χελιδόνι του κ. Λοιδωρίκη, είτε ως χορεύτρια ζυμπορί, μισομεθυσμένη από κρασί και από έρωτα, είτε ως τρελή εις τό έαρινόν όνειρον του δ' Ανούντζιο, είτε εις τον έξαιρετικόν ρόλον του μιμοδράματος υπήρξε τελεία και απέσπασε δικαιοτάτα τον θαυμασμόν του εκλεκτού άκροατηρίου της.

Ανθη και δώρα πολύτιμα της προσεφέρθησαν από τους πολυπληθείς θαυμαστάς της, εις τρόπον ώστε ή σκηνή μετεβλήθη εις θαυμάσιον άνθοκήπιον, του όποιου τό ώραιότερον λουλούδι εις τό έαρινόν όνειρον ητον αυτή ή Κυβέλη μέσα εις τό

ανοιξιάτικο πράσινο από μουσελίνας φόρεμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τρελλὴν ἀντίληψιν τῆς ἔκανε καὶ αὐτὴν θάμνον, φύλλον, λουλούδι.

Ἀνηγγέλη ἤδη καὶ ἡ εὐεργετικὴ τῆς δος Κοτοπούλη μετὰ τὴν Ἰφιγένειαν τοῦ Γκαίτε, τὸν μεγαλείτερον ἴσως καὶ ὠραιότερον ῥόλον τῆς πάντοτε καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπιθεωρήσεις ἐξαιρετικῆς μας τραγικῆς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης συνεχίζονται. Ἐφθασεν ἤδη καὶ Ἄμπροπασσὰς εἰδικὸς περὶ τὰ βακουφικά, ὁ ὁποῖος συνηγάζεται μετὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσης σχετικῆς ἐπιτροπῆς. Μεθ' ὅλας τὰς ἀπαισιοδόξους φήμας καὶ διαδόσεις περὶ ἐπικειμένου καὶ τρίτου πολέμου, ὅμως τὰ πράγματα δὲν παρουσιάζουν πλέον πολλὰς δυσκολίας πρὸς τελικὴν συνεννόησιν καὶ πιστεύεται ὅτι τὸ κλείσιμον τῆς εἰρήνης εἶναι πλέον ζήτημα μόνον ἡμερῶν.

Ἄλλως τε ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ ἐπιθεωρήσεις ὑπ' αὐτοῦ τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ φρόνημα ἀκμαιότατον καὶ εἶναι φιλοπόλεμα εἰς ἄκρον ἐνισχύουν τὴν ἰδέαν, ὅτι καὶ τρίτος πόλεμος ἐὰν γίνῃ ἡ Ἑλλάς μόνον κέρδη καὶ μόνον ὠφελείας ἔχει νὰ περιμένῃ.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΚΟΥΖΙΝΑ

Τὰ λάχανα, τὰ κουνουπίδια καὶ τὰ καρότα διαδέγονται τὰ θερινὰ λαχανικά. Τὰ καρότα τροφὴ ὑγιεινὴ καὶ νόστιμη ὠφελοῦν τὸ αἷμα καὶ κατὰ τοὺς Ἄγγλους ἰατροὺς κάμνουν τὸ δέρμα καὶ τὰ χρώματα ἀνθηρά.

Τὰ καρότα εἶναι σχεδὸν ἀπαραίτητα εἰς ὅλα τὰ φαγητὰ τῆς ἐποχῆς. Ὡς τὸ βραστὸ καὶ τῆς σούπης

εἶτε ἀπὸ κρέας, εἶτε ἀπὸ ψάρι, εἰς τὰ ψητὰ καὶ τὰ ρομπίφ, εἰς τὰ κομματιαστὰ καὶ τῆς ἐντροῦδες τὸ καρότο εἶναι ἀπαραίτητον. Καὶ εἰς σούπης χωρὶς κρέας, τὸ καρότο νοστιμίζει καὶ δίδει ἓνα ὑπόξανθον χρώμα εὐχάριστον.

Καρότα με βούτυρο ἄσπρη σάλτσα. Τὰ διαλέγετε μεγάλα καὶ ὠραῖα τὰ ζύετε, τὰ χωρίζετε εἰς δύο καὶ τὰ βράζετε με ἄρκετὸ νερό, με ἀνάλογον βούτυρο καὶ με ἀνάλογον ἀλάτι καὶ ζάχαρι, Δὲν τὰ ἀφίνετε νὰ πιῶν πολὺ τὴν σάλτσαν καὶ νὰ μείνουν μόνον με τὸ βούτυρο. Τὰ σερβίρετε με ἄσπρη σάλτσα bechamel, εἶτε με αὐτὰ roches εἰς τὸ μέσον, εἶτε μάτια, εἶτε καὶ μόνον των, με ψωμάκια τρίγωνν ὡς γαρνιτούρα. Ἐντὶ σάλτσα bechamel σερβίρετε με σάλτσα ἀυγολέμονο δεμένη.

Τὰ καρότα με τὸ κρέας τὰ κάμνετε ὅπως ὅλα τὰ χέρτα, με τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ μισοβράζετε πρὶν καὶ βάζετε καὶ ὀλίγην ζάχαριν.

Καρότα πουρέ. Τὰ βράζετε καλὰ ὥστε νὰ λυῶνουν, τὰ περνᾶτε ἀπὸ τρυπητό, τὰ σοτάρετε με βούτυρο καὶ προσθέτετε μαζὴ με τὸ γάλα ἀλάτι καὶ ζάχαρι.

Εἰς τὸ πουρέ αὐτὸ ἀντὶ γάλα, βάζετε 2—3 αὐγά, μουσκευμένη εἰς γάλα φραντζόλα, ζάχαρι, ἀρωματικά καὶ κάνετε ἓνα εἶδος κοτελέτας, ποῦ περνᾶτε ἀπὸ χηλὸ καὶ τηγανίζετε ὡς κοτελέτας πανέ. Τὰ σκεπάζετε με σιρόπι οἰουδήποτε γλυκοῦ καὶ ἔχετε ἓνα ὠραῖον γλύκισμα.

Καρότα γαρνιτούρα. Τὰ βράζετε ὀλίγον, τὰ κόβετε λεπτά, τὰ κοκκινίζετε καλὰ με βούτυρο, τὰ σβύνετε με κρασί καὶ με σάλτσα ψητοῦ καὶ τὰ μεταχειρίζεσθε γαρνιτούρα εἰς τὸ ψητὸ σας,

Καρότα με ψάρι. Βράζετε ὀλίγον τὰ καρότα καὶ ἔπειτα τὰ ψήνετε με λάδι κρομμύδια ἄθερινα, με μαϊντανὸ καὶ με ἄσπρο κρασί. Ὅταν εἶναι σχεδὸν ἔτοιμα βάζετε καὶ τὸ ψάρι καὶ τὰ βάζετε εἰς τὸν φούρνον με λίγη γάλεττα ἐπάνω.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ ΑΛΕΥΡΟΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ φαρμακευπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Δεσφ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.

Κ^{ΟΣ} ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ